

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

**► B                    DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING**  
**af 15. december 2015**  
**om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende**  
**makroprudentielle politiske foranstaltninger**  
**(ESRB/2015/2)**  
**(2016/C 97/02)**  
**(EUT C 97 af 12.3.2016, s. 9)**

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
► <b><u>M1</u></b>	Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 24. marts 2016	C 153	1	29.4.2016
► <b><u>M2</u></b>	Det Europæiske Udvalg For Systemiske Risici's henstilling af 24. juni 2016	C 290	1	10.8.2016
► <b><u>M3</u></b>	Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 20. oktober 2017	C 431	1	15.12.2017
► <b><u>M4</u></b>	Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 8. januar 2018	C 41	1	3.2.2018

**▼B****DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS  
HENSTILLING**

af 15. december 2015

**om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig  
gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske  
foranstaltninger****(ESRB/2015/2)**

(2016/C 97/02)

## AFDELING 1

**HENSTILLINGER****Henstilling A — Vurdering af de grænseoverskridende virkninger  
af de relevante myndigheders egne makroprudentielle politiske  
foranstaltninger**

1. Det anbefales, at de relevante aktiverende myndigheder vurderer de grænseoverskridende virkninger af gennemførelsen af deres egne makroprudentielle politiske foranstaltninger, før de vedtager dem. Som minimum bør de afsmittende virkninger som følge af risikjusteringer og regularbitrage vurderes ved anvendelse af metoden, der er fastsat i kapitel 11 i ESRB's Handbook.
2. Det anbefales, at de relevante aktiverende myndigheder vurderer de mulige:
  - a) grænseoverskridende virkninger (lækager og regularbitrage) af gennemførelsen af de makroprudentielle politiske foranstaltninger i deres jurisdiktion, og
  - b) grænseoverskridende virkninger på andre medlemsstater og det indre marked af alle forslag til makroprudentielle politiske foranstaltninger.
3. Det anbefales, at de relevante aktiverende myndigheder mindst en gang om året overvåger, om de grænseoverskridende virkninger af de makroprudentielle politiske foranstaltninger, som de har gennemført, er indtrådt, og hvordan de har udviklet sig.

**Henstilling B — Underretning og anmodning om gensidighed  
vedrørende de relevante myndigheders egne makroprudentielle poli-  
tiske foranstaltninger**

1. Det anbefales, at de relevante aktiverende myndigheder underretter ESRB om de makroprudentielle politiske foranstaltninger så snart de er vedtaget, og senest to uger efter at de er blevet vedtaget. Underretningerne bør indeholde en vurdering af de grænseoverskridende virkninger, og om det er nødvendigt at have opnået gensidighed fra de andre relevante myndigheder. De relevante aktiverende myndigheder anmodes om at tilvejebringe oplysningerne på engelsk og at anvende de skabeloner, som er offentliggjort på ESRB's websted.

**▼M3**

2. Hvis gensidighed fra de andre medlemsstater anses for at være nødvendigt for at sikre de relevante foranstaltningers effektive funktion, anbefales det, at de relevante aktiverende myndigheder fremsender en anmodning om gensidighed til ESRB sammen med underretningen om foranstaltningen. Anmodningen bør omfatte et forslag til en væsentlighedstærskel.

**▼B**

3. Hvis de makroprudentielle politiske foranstaltninger blev aktiveret før vedtagelsen af denne henstilling, eller hvis gensidighed ikke blev anset for at være nødvendig, da foranstaltningerne først blev

**▼B**

gennemført, men den relevante aktiverende myndighed efterfølgende beslutter, at gensidighed er blevet nødvendig, anbefales det, at de relevante aktiverende myndigheder fremsender en anmodning om gensidighed til ESRB.

**Henstilling C — Gensidighed vedrørende andre relevante myndigheders makroprudentielle politiske foranstaltninger****▼M4**

1. Det anbefales, at de relevante myndigheder modsvarer de makroprudentielle foranstaltninger, som andre relevante myndigheder har vedtaget i henhold til ESRB's anbefaling. Det anbefales, at følgende foranstaltninger, som beskrevet nærmere i bilaget, modsvares:

Estland:

- en systemisk buffersats på 1 procent, som anvendes i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU for de indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland.

Finland:

- en minimumsgrænse på 15 % for den gennemsnitlige risikovægt på boliglån, der er sikret ved et realkreditlån med pant i beboelsesenheder i Finland, som anvendes i overensstemmelse med kravene i artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 på kreditinstitutter, der er godkendt i Finland, og som anvender den interne ratingbaserede metode (IRB) ved beregning af krav til lovpligtig kapital.

**▼B**

2. Det anbefales, at de relevante myndigheder modsvarer de makroprudentielle politiske foranstaltninger, som er opstillet i denne henstilling, ved at gennemføre den samme makroprudentielle politiske foranstaltning, som den aktiverende myndighed har gennemført. Hvis den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke er tilgængelig i national lovgivning, anbefales det, at de relevante myndigheder efter samråd med ESRB, vedtager en makroprudentiel politisk foranstaltning, der er tilgængelig i den pågældende jurisdiktion og som har en virkning svarende nærmest til den aktiverede makroprudentielle politiske foranstaltning.
3. Medmindre en specifik frist er blevet anbefalet i forbindelse med gensidigheden af en makroprudentiel politisk foranstaltning, anbefales det, at de relevante myndigheder vedtager gensidige makroprudentielle politiske foranstaltninger senest tre måneder efter offentliggørelsen af den seneste ændring af denne henstilling i Den Europæiske Unions Tidende. De vedtagne og gensidige foranstaltninger bør så vidt muligt have samme aktiveringsdato.

**Henstilling D — Underretning af gensidighed vedrørende andre relevante myndigheders makroprudentielle politiske foranstaltninger**

Det anbefales, at de relevante myndigheder underretter ESRB om gensidigheden vedrørende andre relevante myndigheders makroprudentielle politiske foranstaltninger. Underretninger bør sendes senest en måned efter den modsvarende foranstaltning er blevet vedtaget. De underrettende myndigheder anmodes om at tilvejebringe oplysningerne på engelsk og at anvende skabelonen, som er offentliggjort på ESRB's websted.

**▼B**

AFDELING 2  
GENNEMFØRELSE

**1. Fortolkning**

I denne henstilling gælder følgende definitioner:

- a) »aktivering«: anvendelsen af en makroprudentiel politisk foranstaltning på nationalt plan
- b) »vedtagelse«: en afgørelse truffet af en relevant myndighed vedrørende indførelsen, gensidigheden eller ændringen af en makroprudentiel politisk foranstaltning
- c) »finansiel tjenesteydelse«: enhver tjenesteydelse af bank-, kredit-, forsikrings-, privat pensions-, investerings- eller betalingsmæssig art
- d) »makroprudentiel politisk foranstaltning«: enhver foranstaltning, der skal håndtere forebyggelsen og reduktionen af systemiske risici, som defineret i artikel 2, litra c) i forordning (EU) nr. 1092/2010 og som en relevant myndighed har vedtaget eller aktiveret, med forbehold af EU-lovgivning eller national lovgivning
- e) »underretning«: en skriftlig meddelelse på engelsk fra de relevante myndigheder, herunder ECB, til ESRB i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 1024/2013 vedrørende en makroprudentiel politisk foranstaltning i overensstemmelse med, men ikke begrænset til, artikel 133 i direktiv 2013/36/EU og artikel 458 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som kan udgøre en anmodning om gensidighed fra en medlemsstat i overensstemmelse med, men ikke begrænset til, artikel 134, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU og artikel 458, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013
- f) »gensidighed«: en ordning, hvor den relevante myndighed i en jurisdiktion anvender den samme eller en tilsvarende makroprudentiel politisk foranstaltning, som den relevante aktiverende myndighed i en anden jurisdiktion har fastsat, for alle finansielle institutioner i myndighedens jurisdiktion, når de er eksponeret over for den samme risiko i den anden jurisdiktion
- g) »relevant aktiverende myndighed«: en relevant myndighed som er ansvarlig for at anvende en makroprudentiel politisk foranstaltning på nationalt plan
- h) »relevant myndighed«: en myndighed, som er ansvarlig for vedtagelsen og/eller aktiveringen af makroprudentielle politiske foranstaltninger, herunder men ikke begrænset til:
  - i) en udpeget myndighed i overensstemmelse med kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU og artikel 458 i forordning (EU) nr. 575/2013, en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40) i forordning (EU) nr. 575/2013, ECB i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013, eller
  - ii) en makroprudentiel myndighed med de mål, ordninger, beføjelser, ansvarlighedskrav og andre egenskaber, som er fastsat i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2011/3 <sup>(1)</sup>

<sup>(1)</sup> Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 22. december 2011 om de nationale myndigheders makroprudentielle mandat, (ESRB/2011/3) (EUT C 41 af 14.2.2012, s. 1).

**▼ M3**

- i) »væsentlighedstærskel«: en kvantitativ tærskel, under hvilken en individuel udbyder af finansielle tjenesters eksponering over for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den makroprudentielle politiske foranstaltning anvendes af den aktiverende myndighed, kan anses som ikke-væsentlig.

**▼ B****2. Undtagelser****▼ M3**

1. De relevante myndigheder kan undtage individuelle udbydere af finansielle tjenesteydelser i deres jurisdiktion fra en konkret gensidig makroprudentiel politisk foranstaltning, hvis denne udbyder af finansielle tjenesteydelser har en ikke-væsentlig eksponering over for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den relevante aktiverende myndighed anvender den pågældende makroprudentielle politiske foranstaltning (de minimis-princippet). De relevante myndigheder anmodes om at rapportere disse undtagelser til ECB ved anvendelse af skabelonen til underretning af gensidige foranstaltninger, der er offentliggjort på ESRB's websted.

Med henblik på anvendelsen af de minimis-princippet anbefaler ESRB en væsentlighedstærskel på grundlag af den relevante aktiverende myndighed i henhold til afdeling 1, delhenstilling B, stk. 2. Tærskelkalibreringen bør følge bedste praksis som fastsat af ESRB. Væsentlighedstærsklen er det anbefalede maksimale tærskelniveau. Modsvarende relevante myndigheder kan anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktion, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel. Ved anvendelsen af de minimis-princippet bør myndighederne overvåge, hvorvidt lækager og regelarbitrage opstår, og lukke reguleringsmæssige smuthuller, hvor det er nødvendigt.

**▼ B**

2. Hvis de relevante myndigheder allerede har modsvaret og offentliggjort den pågældende foranstaltning, før det i denne henstilling er blevet anbefalet at modsvare foranstaltningen, er det ikke nødvendigt at ændre den modsvarende foranstaltning, selv hvis den adskiller sig fra en foranstaltning, som den aktiverende myndighed har gennemført.

**3. Tidsfrist og rapportering**

1. De relevante myndigheder anmodes om at aflægge rapport til ESRB og Rådet om de foranstaltninger, som de har truffet på baggrund af denne henstilling, eller i givet fald at begrunde undladelsen af at gennemføre foranstaltninger. Rapporterne skal fremsendes hvert andet år, og fristen for fremsendelse af den første rapport er den 30. juni 2017. Rapporterne bør som minimum indeholde:
  - a) oplysninger om indhold og tidsplan for de trufne foranstaltninger
  - b) en vurdering af de trufne foranstaltningers funktion set i lyset af målene med denne henstilling
  - c) en detaljeret begrundelse for alle de undtagelser, der er blevet givet i henhold til de minimis-princippet, sammen med enhver undladelse eller fravigelse fra denne henstilling, herunder alle forsinkelser.

**▼B**

2. Hvor opgaverne deles, bør de relevante myndigheder koordinere med hinanden for rettidigt at kunne levere de nødvendige oplysninger.
3. De relevante myndigheder opfordres til at underrette ESRB om alle forslag til makroprudentielle politiske foranstaltninger så hurtigt som muligt.
4. En modsvarende makroprudentiel politisk foranstaltning anses for at være tilsvarende, hvis den så vidt muligt har:
  - a) samme økonomiske virkning
  - b) samme anvendelsesområde, og
  - c) samme konsekvenser (sanktioner) ved manglende opfyldelse.

**▼M3****4. Ændring af henstillingen**

Det Almindelige Råd beslutter, hvornår denne henstilling skal ændres. Sådanne ændringer omfatter navnlig alle yderligere eller ændrede makroprudentielle politiske foranstaltninger, som skal gøres gensidige i henhold til henstilling C og de tilhørende bilag, der indeholder specifikke oplysninger om foranstaltningerne, herunder den af ESRB angivne væsentlighedstærskel. Det Almindelige Råd kan også forlænge de tidsfrister, der er angivet i ovenstående, såfremt det er nødvendigt med lovgivningsinitiativer for at efterkomme en eller flere henstillinger. Det Almindelige Råd kan beslutte at ændre denne henstilling som følge af Europa-Kommissionens revidering af rammerne for obligatorisk anerkendelse i henhold til EU-retten eller på baggrund af erfaringer, der er gjort i forbindelse med den frivillige gensidighedsordning, der er oprettet ved denne henstilling.

**▼B****5. Overvågning og vurdering**

1. ESRB's sekretariat:
  - a) bistår de relevante myndigheder ved at fremme en koordineret rapportering, udarbejde relevante skemaer og om nødvendigt ved at give en detaljeret beskrivelse af procedureerne og tidsplanen for opfyldelse
  - b) kontrollerer de relevante myndigheders opfyldelse, herunder ved at bistå dem i forbindelse med deres anmodning, og forelægger evalueringsrapporten for det almindelige råd.
2. Det almindelige råd vurderer de foranstaltninger og begrundelser, som de relevante myndigheder har rapporteret, og træffer, i givet fald, afgørelse med hensyn til, om denne henstilling ikke er blevet fulgt, og om de relevante myndigheder ikke har givet en tilfredsstillende begrundelse for deres unkladelse af at træffe foranstaltninger.

▼ **M4***BILAG***Estland**

**En systemisk buffersats på 1 procent, som anvendes i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU for de indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland.**

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den estiske foranstaltning består i en systemisk buffersats på 1 procent, som anvendes i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU for de indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland.

II. Gensidighed

2. I medlemsstater, der har gennemført artikel 134 i direktiv 2013/36/EU i national ret, anbefales det, at de relevante myndigheder modsvarer den estiske foranstaltning for indenlandsk godkendte institutters eksponeringer i Estland, jf. artikel 134, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU. Hvad angår dette afsnit gælder fristen i delhenstilling C(3).
3. I medlemsstater, der ikke har gennemført artikel 134 i direktiv 2013/36/EU i national ret, anbefales det, at de relevante myndigheder modsvarer den estiske foranstaltning for indenlandsk godkendte institutters eksponeringer i Estland i overensstemmelse med delhenstilling C(2). De relevante myndigheder anbefales at vedtage den tilsvarende foranstaltning inden for seks måneder.

**Finland**

**En kreditinstitut-specifik minimumsgrænse på 15 % for den gennemsnitlige risikovægt på lån, der er sikret ved et realkreditlån i beboelsenheder i Finland, gælder for kreditinstitutter, som anvender den interne ratingbase-rede metode (IRB) (herefter »IRB kreditinstitutter«) i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013.**

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den finske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, består af en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 15 % for den gennemsnitlige risikovægt gældende for IRB kreditinstitutter på porteføljeniveau for boliglån med pant i beboelsenheder i Finland.
2. Foranstaltningen suppleres af en væsentlighedstærskel for eksponeringer på 1 milliard EUR over for realkreditmarkedet i Finland for at styre den mulige anvendelse af *de minimis*-princippet af de medlemsstater, der anvender modsvarende foranstaltninger.

II. Gensidighed

3. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013, anbefales det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer den finske foranstaltning og anvender den på

**▼ M4**

IRB kreditinstitutternes portefølje af realkreditlån med pant i beboelseseenheder i Finland, der er udstedt af indenlandsk godkendte filialer beliggende i Finland. Fristen i delhenstilling C(3) finder anvendelse på dette afsnit.

4. Det anbefales også, at de relevante myndigheder modsvarer den finske foranstaltning og anvender den på IRB kreditinstitutters porteføljer af realkreditlån med pant i beboelseseenheder i Finland, som er udstedt på tværs af grænser af kreditinstitutter, der er etableret i deres respektive jurisdiktioner. Fristen i delhenstilling C(3) finder anvendelse på dette afsnit.
5. I overensstemmelse med delhenstilling C(2) anbefales det, at de relevante myndigheder efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning, der er tilgængelig i deres jurisdiktion og som har en virkning svarende nærmest til foranstaltningen ovenfor, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU. Det anbefales, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning inden for fire måneder.
6. Hvis der ikke findes godkendte IRB kreditinstitutter i andre medlemsstater med filialer i Finland eller som leverer finansielle tjenesteydelser direkte i Finland, og med eksponeringer på 1 milliard EUR eller derover over for det finske realkreditmarked, kan de relevante myndigheder i medlemsstaterne beslutte ikke at modsvare foranstaltningerne i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og de anbefales at træffe modsvarende foranstaltninger, når et IRB kreditinstitut overskrider tærsklen på 1 milliard EUR.

**III. Væsentlighedstærskel**

7. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage individuelle IRB kreditinstitutter med ikke-væsentlige porteføljer af realkreditlån med pant i beboelseseenheder i Finland, som ligger under væsentlighedstærsklen på 1 milliard EUR. I dette tilfælde bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og de anbefales at træffe modsvarende foranstaltninger, når IRB kreditinstituttet overskrider tærsklen på 1 milliard EUR.